

Панухник Олена
доктор економічних наук, професор
завідувачка кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Olena Panukhnyk
Doctor of Sciences (Economics), Professor
Head of the Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

**АКАДЕМІЧНА ГРАМОТНІСТЬ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ:
ФЕНОМЕН ЧИ ДОСЯЖНА МІСІЯ?
ACADEMIC LITERACY IN SCIENTIFIC RESEARCH:
PHENOMENON OR MISSION ACHIEVED?**

Одним із важливих аспектів розквіту вітчизняного освітньо-наукового простору, пов'язаного із євроінтеграційною векторністю України, є всебічна масова промоція принципів доброчесності в академічному письмі й системі наукової комунікації на засадах безперервності та наступності з метою подання зручно структурованого, об'єктивного, етичного, чесного, переконливого й професійного висловлювання та обґрунтування міркувань вченими із подальшою формалізацією власних досліджень і впровадженням істинно нових наукових знань у практику.

Академічна грамотність у науковому письмі як мовна компетентність вченого, спонукає його до персоналізації у дослідницьких розвідках, дає змогу глибше зрозуміти авторську відповідальність, убезпечує науковця від можливих порушень, а також допомагає розвинути комунікативні уміння й чіткість власних висловлювань. Дотримання норм академічної доброчесності автором наукового контенту створює позитивний імідж ученому, свідчить про рівень його обізнаності щодо етичних ціннісних парадигм публікаційної діяльності, інформує про наявні види порушень та міру відповідальності за ймовірне вчинення них. Саме створення етичного образу науковця відбувається завдяки успішній реалізації його досліджень та високому показнику публікаційної активності – дотримання засад академічної доброчесності, періодичність виходу наукових праць, ступінь виявлення актуальних та нагальних проблем дослідження, а також популяризація власних вчень на національному та міжнародному рівнях [1]. У цьому контексті, сучасною загрозою дотримання принципів академічної чесності й етичної культури можна розглядати загальнодоступні «хижацькі» наукові журнали, котрі агресивно заохочують авторів масовою рекламою, швидкою публікацією результатів науково-дослідної діяльності без відповідного деталізованого рецензування іншими фахівцями, що є основою й гарантією якості самої статті. Зараз, на превеликий жаль, такі недобросовісні практики в публікаційній діяльності все дедалі частіше зустрічаються серед науковців, а самі статті таких журналів в результаті мають заплямовану репутацію, що свідчить про мінімальну обізнаність авторів письма стосовно видавничої етики.

Відтак, науковий пошук є складним дослідницьким процесом, а реальне презентування академічного письма на загал завдяки публікуванню самого дослідження вимагає від автора розуміння ключових комунікативних складників тексту, оскільки мова не йде лише про уміння правильно оформити роботу. Цей процес є значно глибшим та потребує від автора грамотно й логічно побудувати наукову роботу, підібрати аргументи та зробити висновки для викладу наукової інформації в писемній формі задля орієнтації на нові знання. При цьому, дослідник повинен бути ерудованим й чесним, соціально відповідальним за результати власних досліджень, мати розвинену рефлексію та свободу наукового пошуку, ентузіазм й відданість справі, вміння безкорисливо шукати істину й критично мислити,

знаходити нові знання, зіставляти й логічно структурувати їх, формулювати істинно новий текст із врахуванням смислових характеристик з метою наукового прогресу.

Пам'ятаймо, що кожне наукове дослідження є індивідуальною формою розвитку науки, а кожен вчений завдяки своєму досвіду самовиражається через авторські стилістичні прийоми задля майбутньої формалізації власних результатів.

Перелік використаних джерел:

1. Зубченко Н.І. Добročесність видавця – складова академічної добročесності? Актуальні проблеми політики : зб. наук. пр. / редкол.: С. В. Ківалов (голов. редкол.), Л. І. Кормич (голов. ред.), І. М. Милосердна (відп. ред.) [та ін.] ; НУ «ОЮА», Південноукр. центр гендер. проблем. Одеса : Фенікс, 2019. Вип. 63. С. 262-270

УДК 334

Пастухевич Ігор

студент групи ППМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Крамар Ірина

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Ihor Pastukhevych

Student of PPM-51 group

Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Iryna Kramar

Doctor of Sciences (Economics), Professor
Professor of the Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ТА БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

SOME FEATURES OF DIGITALIZATION FOR THE POPULATION AND BUSINESS IN UKRAINE

В усі часи людство шукало шляхи покращення свого життя, удосконалюючи наявні товари та послуги, впроваджуючи інновації у різні сфери свого життя. Науково-технологічні революції щоразу змінювали стиль життя людей, функціонування держави та бізнесу. В останні роки особлива увага приділена саме впровадженню технологій у різні сфери життя. Зважаючи на виклики зовнішнього світу, зокрема пандемію коронавірусу та повномасштабну війну російської федерації проти України, все більше компаній усвідомлюють необхідність цифровізації своїх послуг чи виробництва й реалізації товарів, що значно розширить їхні можливості, виведе на нові ринки чи дозволить як мінімум, продовжити своє функціонування.

Останнім часом тривають дискусії про те, яким чином будуть розвиватися технології в майбутньому і як держави повинні еволюціонувати, щоб відбулася хороша інтеграція технологій та держав. Найбільш стрімкими кроками в питанні інтеграції діджитал-процесів та їх адаптації в суспільство йде саме Україна.

Після перемоги на президентських виборах 2019 року Володимира Зеленського, влада масово почала шукати можливості для швидкої реалізації проекту «Держава в смартфоні». Тоді й було створено цілком нове для України Міністерство цифрової трансформації, яке зайнялося реалізацією даного проекту, відповідно до якого до 2024 року заплановано усі